

Bandera Polskiej Marynarki Handlowej ze statku „Batory”

NUMER INWENTARZA:

CMM/HŻ/3657

TYTUŁ:

Bandera Polskiej Marynarki Handlowej ze statku „Batory”

AUTOR:

nieznane

CZAS POWSTANIA:

2. połowa XX wieku ?

TYP OBIEKTU:

bandera

RODZAJ:

historia

WYSOKOŚĆ:

12 m

DŁUGOŚĆ:

2.045 m

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

SŁOWA KLUCZOWE:

wyposażenie statku, barwa

MIEJSCE POWSTANIA:

Polska

MIEJSCE POZYSKANIA:

Gdańsk, Polska

MATERIAŁ:

tkanina, płótno, włókno roślinne

TECHNIKA:

przemysł

DZIAŁ:

Historii Żeglugi i Handlu Morskiego

LOKALIZACJA:

magazyn

OPIS:

Bandera prostokątna, jednostronna, białą-czerwona. Pośrodku białego pasa usytuowane godło PRL: na czerwonej tarczy herbowej biały orzeł. Na taśmie z linką napis długopisem: BATORY HONG KONG 1971 - V - 11 (data zawinięcia statku do stoczni złomowej). Bandera (z hiszp. bandera) oznacza przynależność państwową statku (np. statek bandery polskiej), w węższym znaczeniu podstawowa flaga podnoszona na jednostce pływającej, określająca tę przynależność. Jej kolorystyka, wzór oraz proporcje wymiarów określone są w

ustawodawstwie danego państwa. Bandera określa jednocześnie charakter statku (młynarka handlowa, młynarka wojenna, itd.). Uroczyste podniesienie bandery jest związane z przyjęciem statku przez armatora i oddaniem do eksploatacji. Statek „Batory”, z którego pochodzi bandera został zwodowany w 1935 roku w stoczni Cantieri Riuniti dell' Adriatico, Monfalcone (Włochy), w swój pierwszy rejs wyruszył z Gdyni do Nowego Jorku 18.V.1936 roku. Pierwszym kapitanem statku był E. Borkowski (słynny „Szaman Morski” z opowiadań Karola O. Borchardta). Wraz z m.s. „Piłsudski” pływał wahadłowo na trasie Gdynia – Kopenhaga – Nowy Jork – Halifax, wykorzystywany był również jako wycieczkowiec. W czasie II wojny światowej został przebudowany na transportowiec wojska i wcielony do służby wojennej w czarterze War Transport Administration. Kolejny etap służby statku związany jest z okresem powojennym, kiedy pływał pod banderą Polskich Linii Oceanicznych. Od 1 lipca 1969 roku „Batory” pełnił funkcję hulka hotelowego w Gdyni (jego właścicielem zostało Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku, a zarządzającym Miejskie Przedsiębiorstwo Turystyczne „Gdańsk-Tourist”). 10 grudnia 1970 roku, wobec nieopłacalności dalszej eksploatacji jako pływającego hotelu, został zwrócony Polskim Liniom Oceanicznym. Po prawie dwóch latach pobytu statku „na emeryturze”, 11 marca 1971 r. zawarto umowę na sprzedaż „Batorego” między Centralą Morską Importowo-Eksportową „Centromer” w Gdańsku a firmą (stocznia złomowa) Yau Wing Metal Company w Victorii (Hongkong). 30 marca „Batory” wyszedł w swój ostatni rejs do stoczni złomowej, gdzie zawinął 11 maja. 26 maja nastąpiło osadzenie statku na dnie, a 2 czerwca opuszczenie bandery. W ostatnim rejsie statkiem dowodził kpt. ż.w. Krzysztof Meissner, syn długoletniego kapitana „Batorego” Tadeusza Meissnera, wcześniej starszy oficer na tym statku. W swojej morskiej karierze statek odbył 222 rejsy liniowe, przewożąc ponad 270 tysięcy pasażerów oraz 75 rejsów wycieczkowych, przewożąc około 30 tysięcy pasażerów; w 59 wojennych podróżach przewiózł jako transportowiec dalsze około 120 tysięcy osób. Darczyńca bandery, kpt. ż.w. Tadeusz Zwoliński był starszym (I) oficerem na „Batorym” i znajdował się w obsadzie osobowej odprowadzającej statek na złom do Hongkongu.

